Алегоричний жарт

У вишневому садочку,
Під вербою, в холодочку,
Щоб лихо прогнать,
І щоб долю звеселити,
Заходились наші квіти
Весілля гулять.
Не було б таких новинок,
Та хрещатенький Барвінок
Усіх здивував —
Він Фіалочку блакитну,
Наче панночку тендітну,
За себе узяв.
Посередині в таночку,
У зеленому віночку,
Танцює Будяк.
Кругом свашки, і сусідки,
І Фасолі, і Нагідки,
І між ними Мак.
Наче справжнії музики,
Грають Півні та Індики,
Деренчить Гусак.
А Будяк всіх потішає,
Підморгне і примовляє:
"Отак, квіти, так!
Танцювала риба з раком,
А морковця з пастернаком,
Та не краще нас!
Нуте ж швидко, шпарко, квіти,
Молодих повеселити —
Один тому час!
Ой козаче молоденький,
Наш Барвінку зелененький,

Потіш Будяка,
І у парі з молодою
Між своєю перезвою
Утніть тропака!
Нехай гляне Редька в дірку,
Переверне долю гірку
Догори хвостом
І музиченьку почує,
Потанцює, пожартує
З товстим Будяком.
Тільки й щастя, тільки й жити,
Покіль буде сонце гріти, —
Пов’янем колись!
Як там буде — знає доля,
А ще покіль наша воля,
Гуляй, не журись!"
Де взялись Чижі й Синиці,
Прищебечують музиці,
Ще пристав і Шпак.
Будяк скаче, не вгаває,
Підморгне і промовляє:
"Отак, квіти, так!"